

Dubrovnik, 24. 12. 90.

Draga sestra!

Kakor vidim iz Tvojega pisma, Ti piše Ivanka v dolgih pismih tudi katero presaljens. Licer mi prinese pismo odperto, ali jih nimam zamet stvari, ki jih sporoča. Torej vedi, da se jaz nisem ječil, da nisi poslala brinovca, ker mi nij' daša prinezana nauj, tudi ne čer do, da si mlatčila olave v zabojček, tudi mi ugaja bolje nadiški fišol kakor drugi. To in enako modro je Ivanka sama, brez mojega pooblastila. Masla ne potrebujemo, pač pa lahko pošlješ putra kaka dva kilo, če ga imaš pri rokah. Smetanu pošiljati je neravno, zato lahko izostane, ali kad ne bo nobeden, če je pritenes malo megari v mehurju.

Zdravilo imaš za Julko. Kako
naj jih uživa, sporočila bo
Franika v svojem pismu.

Pravzaprav smo preveliki veseli,
upam da bomo tako tudi kon-
čali staro leto in započeli no-
vega. Tako želimo tudi Vam
vsim. Posebnosti sicer tukaj
nobene. Čas Svetnice se bliža,
se pa jfate tudi pripravljajo na
čupnikom na pot v Dobrovnik.
Imeli smo tudi tukaj nenavaden
mraz, ali zdaj je zopet lepo
in le malo hladno. Kadar mi
mislis kaj poslati, moras
posebej odati pismo, v katero
nam mi poveš, kaj pošljes.
Ti ne veš kakšne sitnosti so
tukaj pri prejemanju in odajanju
te večje. Pozdravlja Vas vse
Tvoj
brat
Franz